

عنوان: چرا آدم از بهشت بیرون شود تا صد و بیست و چهار هزار پیامبر سعی در باز گرداندن فرزندانش نمایند؟

گروه ۱۱: پاسخ های مربوط به موارد دیگر

شماره: ۵

نوع پاسخ: نوشتاری و صوتی

پاسخ صوتی را در پایین متن دریافت نمایید.

تاریخ ثبت: بیستم تیرماه هزار و چهارصد و دو

سؤال:

اخیرا معاندین در فضای مجازی این شبهه را القاء می کنند که چرا از اول آدم به خاطر خوردن یک میوه از بهشت اخراج شود تا بعدا این مقدار نافرمانی و فساد شود و یک صد و بیست و چهار هزار پیامبر تلاش کنند تا بلکه برخی از فرزندان او را به آنجا برگردانند. لطفا در این مورد توضیح دهید.

پاسخ نوشتاری:

نکات زیر در این مورد، پوچی این القاء شبهه را هرچه بیشتر بر ملا می نماید:

الف- بهشتی که آدم در آن بود آن بهشت جاودانی نبود که خداوند به اهل تقوی و مؤمنین اهل اعمال صالح وعده داده است، و اگر چنین بود و محل جاودانی بود آدم از آن اخراج نمی شد.

ب- آیا خداوند به آدم وعده داده بود که با وجود هر عملی که از او و فرزندانش سر بزنند، او و فرزندانش را در آن بهشت نگه می دارد، یا بالعکس حتی طبق آیه نوزدهم سوره اعراف به آدم و همسرش هشدار داده بود که در صورت نزدیک شدن به درخت ممنوعه در زمره ستمگران به حساب خواهند آمد؟

ج- به فرض که خداوند چنین مقدر فرموده بود که فرزندان آدم با تمام اعمال خوب و بدشان در مدت عمری که برای آنها معین شده است در همان بهشت اولی بمانند و در همانجا امتحان شوند، آیا باز هم عدالت حکم نمی کرد که مرحله دیگری باشد که نیکوکاران به پاداش اعمال خیر، و بدکرداران به جزای اعمال شرشان برسند؟

پس واضح است که این قبیل القاء شبهات از طرف منحرفین به امیدی انجام می شود بلکه همچنان که خودشان تعقل را رها کرده اند و با شبهاتی پوچ از حقیقت و هدف خلقت شان فاصله گرفته اند و مسیر هلاکت ابدی را انتخاب کرده اند، دیگران را نیز به همراه خود به وادی شقاوت و دوری ابدی از نعمت های جاودان بهشتی برسانند.

وگرنه هر انسان دارای عقلی که فکر و عقل خویش را به کار گیرد و با پیروی از شهوداتش نور عقلش را خاموش نکند، به راحتی به این نتیجه می رسد که؛

اولا: خالق ما که با دلالت عقل و خلقت حکیمانه انواع مخلوقاتش، علیم و حکیم و خبیر بودنش واضح است؛ واضح است که هیچ عملی را به غیر علم و حکمت انجام نداده است، هر چند که ما وجه حکمت آن را متوجه نشویم.

ثانیا: از جمله طبق صریح آیات قرآن مشخص است که خداوند جایگاهی را که نوعی باغستان و بهشت بود، برای زندگی آدم و همسرش معین نمود تا در صورت عدم خطا در آنجا به زندگی بپردازند، و شرطی را برای تداوم آن نعمت قرار داد که آن دو در اجرای آن موفق نشوند؛ لذا محل زندگی و آزمایش های بعدی او و فرزندان شان تغییر یافت و به زمین منتقل شد تا با اعمالی که انجام می دهند تکلیف شان در مورد ورود پس از مرگشان به نعمت های پایدار بهشت جاودان و یا عذابی که مستحق آنند تعیین شود.